

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4C/30/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615200671
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Calko
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8615200671.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Michal CALKO, v právnej veci navrhovateľa T. F., nar. XX.X. XXXX, bytom XXX XX I. XX, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, JUDr. Peter Rybár, advokát, konateľ, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, 831 02 Bratislava 3, IČO: 35 807 598, (zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., oddiel Sro, vložka č. 23636/B), o zaplatenie 318,67 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 318,67 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne z dlžnej sumy od 16.2.2015 do zaplatenia a náhradu trov konania na účet právneho zástupcu navrhovateľa, vo výške 99,52 eura, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n ý zaplatiť súdny poplatok z návrhu na účet Okresného súdu Svidník v sume 19,00 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia 318,67 eura s príslušenstvom, ktorý odôvodnil tým, že zmluvou o úvere č. 4281231 uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom dňa 9.10.2006 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov navrhovateľovi zo strany odporcu vo výške 398,33 eura. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 318,67 eura označená ako príslušný poplatok, ktorú sa zaviazal zaplatiť v 10 mesačných splátkach, počnúc dňom 10.11.2006. Navrhovateľ použil poskytnutý úver na osobné potreby. Ročný úrok tak predstavuje viac ako 102,40 %. Podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov § 2 písm. a/ spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, § 4 ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä g/ ročnú percentuálnu mieru nákladov, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje sa bezúročný a bez poplatkov. Z citovaného vyplýva, že pre absenciu ročnej percentuálnej miery nákladov mal odporca nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny - pôžičky vo výške 398,33 eura a nemal tak nárok na žiadne úroky a poplatky v zmluve označené ako odplata. Navrhovateľ uvedením do omylu zo strany odporcu zaplatil na jeho účet sumu vo výške 717,00 eur, to znamená o 318,67 eura viac ako mal odporca nárok. V rozsahu sumy 318,67 eura tak došlo k

bezdôvodnému obohateniu na strane odporcu. Návrh ďalej odôvodnil ustanovením Občianskeho zákonníka § 451, § 456. Vzhľadom na skutočnosť, že odporca do podania návrhu aj napriek výzve dlžnú sumu nevrátil uplatňuje si navrhovateľ okrem zaplatenia dlžnej sumy aj zákonný úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB dňa 10.2.2015 (nasledujúci deň po konci lehoty na dobrovoľné vrátenie) bola 0,05 %. Návrhu navrhol vyhovieť, uplatnil trovy konania.

Odporca nepripojil sa k návrhu.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. boli splnené podmienky aby súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti odporcu u ktorého doručenie bolo riadne vykázané, neúčasť ospravedlnil, pojednávanie nežiadal odročiť.

Súd vo veci prihliadol na obsah spisu, listinné dôkazy a zistil tento skutkový stav:

Zo zmluvy o úvere č. 4281231 zo dňa 9.10.2006 vyplýva, že táto bola uzatvorená medzi zmluvnými stranami Pohotovosť, s.r.o. IČO: 35 807 598 (ďalej len veriteľ) a T. F., nar. XX.X.XXXX, (len dlžník). Podľa zmluvy veriteľ sa zaväzuje poskytnúť dlžníkovi úver v sume 12 000 Sk v 10 mesačných splátkach po 2 160 Sk/71,70 eura počnúc dňom 10.11.2006. Zo zmluvy vyplýva dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi požičanú sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 9 600 Sk/318,68 eura. Zmluva neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov, táto je písaná malým písmom, ťažko čitateľná, účastníkmi podpísaná dňa 9.10.2006.

Z dokladu poplatky a pokuty č. zmluvy 4281231 vyplýva klient T. F., typ úveru bežný, aktuálny stav UHR-12.1.2007, splátkový kalendár splátka pod poradovým číslom 1 splatná dátum 10.11.2006 v sume 71,70 eura, spolu 71,70 eura, splátka č. 2 dátum 10.12.2006 suma 71,70 eura, spolu 143,30 eura, splátka č. 3 dátum 10.1.2007 suma 71,70 eura, spolu 215,10 eura, splátka č. 4 dátum 10.2.2007 suma 71,70 eura, spolu 286,80 eura, splátka č. 5 dátum 10.3.2007 suma 71,70 eura, spolu 358,50 eura, splátka č. 6 dátum 10.4.2007 suma 71,70 eura, spolu 430,20 eura, splátka č. 7 dátum 10.5.2007 suma 71,70 eura, spolu 501,90 eura, splátka č. 8 dátum 10.6.2007 suma 71,70 eura, spolu 573,60 eura, splátka č. 9 dátum 10.7.2007 suma 71,70 eura, spolu 645,30 eura, splátka č. 10 dátum 10.8.2007 suma 71,70 eura, spolu 717,00 eur. Z položky splátky poradové číslo 1 dátum 12.1.2007 suma 717,00 eur, spolu 717,00 eur.

Zo žiadosti o úver pre produkt TEMPOhotovosť vyplýva č. 4281538Ž. Žiadaná výška úveru 12 000 Sk, počet splátok 10, interval splácania 1 mesiac, dátum splatnosti 10. deň, žiadateľ F. T., nar. XX.X.XXXX, veriteľ Pohotovosť okamžité krátkodobé pôžičky. Zo žiadosti nevyplývajú údaje ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) ani výška úroku. Žiadosť je podpísaná žiadateľom dňa 4.10.2006.

Podľa Všeobecných podmienok poskytnutia úveru bodu 3 dlžník sa zaväzuje vrátiť dohodnuté peňažné prostriedky v zmysle podmienok tejto zmluvy o úvere formou vkladov jednotlivých splátok na účet veriteľa uvedené v záhlaví tejto zmluvy vkladových lístkov na ktorejkoľvek pošte, alebo pobočke Poštovej banky, a.s. alebo formou prevodu peňažných prostriedkov z účtu dlžníka na účet veriteľa uvedený v záhlaví tejto zmluvy o úvere, alebo v hotovosti do rúk mandatára, alebo formou zahrnutia splátky do platobného dokladu SIPO, čomu dlžník týmto udeľuje veriteľovi súhlas. Zmluvné strany sa dohodli, že variabilný symbol pre vrátenie peňažných prostriedkov bude číslo tejto zmluvy o úvere. Vkladové lístky podľa počtu dohodnutých splátok prevezme dlžník od veriteľa pri podpise tejto zmluvy o úvere. Súhlas s vrátením peňažných prostriedkov formou zahrnutia splátky do platobného dokladu SIPO udelený veriteľovi, môže dlžník kedykoľvek odvolať a to formou písomného oznámenia doručeného veriteľovi na základe čoho veriteľ vyradí dlžníka z tejto formy splácania peňažných prostriedkov. Podľa bodu 4 v prípade ak bude dlžník v omeškaní s niektorou

-3- 4C/30/2015

splátkou 7 dní a viac, je povinný túto omeškanú splátku uhradiť do rúk mandatára v hotovosti spolu so zmluvnou pokutou 300 Sk/9,96 eura za každý jeden prípad omeškania. Všeobecné podmienky sú písané malým písmom.

Odporca k návrhu podal vyjadrenie z obsahu ktorého vyplýva, že nárok navrhovateľa je premlčaný nakoľko nie je možné v danom prípade aplikovať 10 ročnú premlčaciu lehotu, ktorá by plynulá pri úmyselnom obohatení sa zo strany odporcu. Do právneho vzťahu odporca vstupoval plne v dobrej

viere, že uzatvára zmluvu s klientom, ktorý si splní svoju povinnosť t.j. vráti úver ktorý mu bol poskytnutý spolu s príslušenstvom ku ktorému sa zaviazal. Poukázal na ustanovenie § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na premlčanie súd prihladne len na námietku osoby ktorá má bezdôvodné obohatenie vydať. Ďalej vydania bezdôvodného obohatenia sa navrhovateľ v zmysle ustanovení môže domáhať v subjektívnej (dvojočnej) lehote najneskôr však do uplynutia trojročnej objektívnej premlčacej lehoty. Ďalej okrem iného poukázal, že vznesením námietky premlčania zaniká nárok na autoritatívnu vynúiteľnosť uplatneného práva. Zároveň poukázal na námietku miestnej nepríslušnosti s tým, že na konanie je príslušný Okresný súd Bratislava I, k bezdôvodnému obohateniu doplnil, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia ktorú stanovuje zákon. Navrhovateľ plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy nenapadol/ nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a iné a majetkový prospech získal odporca z poctivých zdrojov. Odporca razantne odmieta žeby z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu. Návrh navrhol zamietnuť.

Navrhovateľ k podaniu odporcu poukázal, že k námietke miestnej nepríslušnosti vo veci ide o spotrebiteľský spor. Zmluva o úvere č. 4281231 zo dňa 9.10.2006 ma všetky znaky spotrebiteľskej zmluvy, navyše ide o zmluvu formulárovú ktorú odporca dlhodobo uzatvára so spotrebiteľmi. K zmluve doplnil, že takmer každý odsek je napadne až krajne nevyvážený, postavený v neprospech navrhovateľa ako spotrebiteľa. Úverovú zmluvu a jej znenie nemohol navrhovateľ ovplyvniť nijako, zmeniť ani upraviť nakoľko bola vopred pred formulovaná a v takomto znení bez možnosti pripomienkovania predložená na podpis spotrebiteľovi. Vzhľadom na znenie zmluvy o úvere, znenie všeobecných podmienok poskytnutia úveru a z dôvodu neprehľadnosti a nedodržania zákonom stanovených náležitostí zmluvy o úvere, navrhovateľ ustanoveniam zmluvy o úvere bez príslušného vzdelania, poprípade skúsenosti nemohol rozumieť a vyčítať z nej všetky pre neho plynúce následky. Predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a ma sa riadiť ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky v skutkovo a právne obdobných alebo aj rovnakých sporoch, v ktorých boli formulárové zmluvy odporcu posúdené ako zmluvy spotrebiteľské a zároveň bezplatné a bezúročné. Uznesenie Európskeho Súdneho dvora vo veci C 76/10/Pohotovosť, s.r.o. proti Ivete Korčkovskej, podľa ktorého okrem iného za okolností, aké sú vo veci samej, neexistencia údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorý má podstatný význam v kontexte smernice Rady 87/102/EHS z 22.12.1986 a aproximácií zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16.2.1998 môže predstavovať rozhodujúcu okolnosť pre vnútroštátny súd v rámci jeho analýzy otázky, či podmienka zmluvy o spotrebiteľskom úvere týkajúca sa jeho nákladov, v ktorej sa nenachádza takýto údaj, je zrozumiteľná v zmysle článku 4 smernice 93/13. Ak nejde o takýto prípad, tento súd ma možnosť aj bez návrhu posúdiť, či vzhľadom na všetky okolnosti týkajúce sa uzavretia tejto zmluvy je opomenutie údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov v jej podmienke týkajúce sa nákladov tohto úveru spôsobilé prisúdiť tejto doložke nekalú povahu v zmysle článkov 3 a 4 Smernice 93/13. Napriek tomu bez ohľadu na priznanú možnosť posúdiť túto zmluvu z hľadiska Smernice 93/13, Smernica 87/102 sa ma vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu umožňuje aj bez návrhu uplatniť ustanovenia preberajúce do vnútroštátneho práva článok 4 tejto poslednej uvedenej smernice a stanovujúce, že neexistencia údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere ma za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne z 23. novembra 2011 sp. zn.

-4- 4C/30/2015

17Co/167/2011-63 Krajský súd potvrdil rozhodnutie Okresného súdu a uviedol, že zmluva o úvere uzavretá dňa 22.12.2004 medzi nebankovou spoločnosťou a spotrebiteľom je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľskom úvere a spotrebiteľskou zmluvou podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 - §54 Občianskeho zákonníka). Krajský súd ďalej doplnil, že ustanovenie O.s.p. podľa ktorého môže súd v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná, je ustanovením procesnej povahy, ktoré v záujme ochrany spotrebiteľov ma vzhľadom na obsiahnutie zmluvnej podmienky vo výroku rozsudku závažnú povahu. Zmyslom a cieľom tohto procesného ustanovenia je dosiahnuť stav, že keď už raz súdy právoplatne rozhodli a dospeli k záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky používanej príslušným dodávateľom, dodávateľ sa už nesmie pokúšať opätovne o plnenie z takejto klauzuly, a

teda na jej základe uplatňovať voči spotrebiteľom ďalšie nároky. Taktiež poukázal na ustanovenie Občianskeho zákonníka k námietke premlčania na ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka podľa ktorého právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. V prejednávanom prípade podľa navrhovateľa ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie na strane odporcu, čo odôvodňuje navrhovateľ nasledovne. Z výpisu z Obchodného registra (orsr.sk) vyplýva od ktorého dátumu odporca aktívne podniká v oblasti poskytovania úverov: poskytovanie úverov z vlastných zdrojov od 14.3.2001, rovnako vid' web: <http://www.pohotovost.sk/stranka/8-0-Firme.html>. Okrem toho poukázal, že zákon 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platný a účinný od 1.10.2001 už od jeho prvej účinnosti obsahoval povinnosť uvedenú v § 4 písm. g/ a to uvádzať v zmluvách ročnú percentuálnu mieru nákladov, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje sa bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva bola uzavretá 9.10.2006 to znamená po viac ako 5 rokoch podnikania v oblasti poskytovania úverov, kedy po celý čas platila zákonná nevyvrátiteľná fikcia bezúročnosti a bez poplatkovosti poskytnutých úverov prípadne absencie RPMN. To, že dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov je nevyhnutné hodnotiť ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu bolo potvrdené aj rozhodnutiami Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp.zn. 12C 203/2014, 12C 116/2014, ďalej rôznymi senátmi Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co 84/2011, 3Co 178/2013, 3Co 89/2011. Uvedené potvrdil aj Krajský súd v Žiline sp.zn. 9Co 648/2013 keď uvádza: navyš súd poukázal nato, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú zo strany veriteľa ako podnikajúceho subjektu predkladané dlžníkom vedome, preto keď napokon dôjde k právnomu hodnoteniu, že došlo k bezdôvodnému obohateniu veriteľa, plnením dlžníka, ide zo strany veriteľa o úmyselne získané bezdôvodné obohatenie, na ktoré sa viaže výhradne objektívna 10 ročná premlčacia doba, ktorá v čase podania návrhu neuplynulá ..., Krajský súd v Žiline sp.zn. 9Co 158/2015 v rozhodnutí zo dňa 26.3.2015 - ... je nepochybné, že ide o bezdôvodné obohatenie získané úmyselne, nakoľko odporca je nebankovým subjektom pôsiacim na finančnom trhu v Slovenskej republike, ako taký je si vedomý toho, aké právne predpisy regulujú jeho činnosť a neuvedenie RPMN do zmluvy o predmetnom spotrebiteľskom úvere, je nepochybné úmyselným porušením zákona, čo spôsobuje záver, že taktiež bezdôvodné obohatenie ktoré takýmto spôsobom vzniklo je bezdôvodným obohatením získaným úmyselne. To znamená, že v predmetnom vzťahu účastníkov tohto konania je potrebné aplikovať objektívnu 10 ročnú premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka. Okrem toho navrhovateľ poukázal na ďalšie rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. Ďalej ak by sa súd neuspokojil s vyššie uvedenou argumentáciou zdôvodňujúcou nutnosť hodnotenia konania odporcu ako úmyselného doplnil, že z výpisu prehľadu splácania predmetnej zmluvy vyplýva, že k bezdôvodnému obohateniu na strane odporcu došlo 12.1.2007. V tomto čase odporca preukázateľne vedel, že zmluva s takýmito úrokmi ako požadoval od spotrebiteľov vo svojich formulárových zmluvách sa bezdôvodne obohacuje taktiež pre rozpor vysokých úrokov s dobrými mravmi. Aj v prípade ak by sa neaplikoval zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch tak ako to uvádza odporca vo svojom vyjadrení podľa ustanovenia § 658 ods. 1 Občiansky zákonník umožňuje pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky, avšak aj v prípade,

-5- 4C/30/2015

ak táto výška úrokov nie je priamo zákonom limitovaná, nemožno dohodnúť akúkoľvek výšku úrokov. Výška úrokov nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Odmena na úrovni viac 102 % ročne je v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Akýkoľvek výklad, podľa ktorého ak nebankový subjekt, ktorý dlhodobo extrémne nadsadzuje úroky ako odplatu vo formulárových zmluvách (ktoré sám pripravuje) nekoná úmyselne proti zákonne by viedol k nelegitímnej ochrane silnejšej zmluvnej strany. Vychádzajúc z ustálenej súdnej praxe súdov je potrebné považovať dohodu o výške odplaty v miere viac ako 102 % ročne z poskytnutých finančných prostriedkov za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. Navrhovateľ v danej súvislosti uvádza, že všetky zmluvy odporcu obsahovali nezákonné úroky a preto sa nemôže dovolávať toho, že pri tej ktorej zmluve o bezdôvodnom obohatení nevedel. K námietke premlčania nároku navrhovateľa v subjektívnej lehote uviedol, že v predmetnom spore ide o vzťah spotrebiteľský a subjektívna lehota na uplatnenie nároku navrhovateľa voči odporcovi neuplynulá. Odporca nijakým spôsobom nepreukázal že od momentu keď sa navrhovateľ dozvedel o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom kto sa na jeho úkor obohatil, do momentu podania návrhu na začatie konania v predmetnej veci márne uplynulá dvojročná subjektívna lehota. Odporca konštatuje, že nárok navrhovateľa je premlčaný v subjektívnej aj objektívnej lehote pričom nijako nezodôvodňuje na

základe akých skutočností má preukázané, že od doby kedy sa navrhovateľ dozvedel o tom kto sa na jeho úkor obohatil do doby uplatnenia si jeho práva na súde uplynulá subjektívna lehota 2 rokov. Odporca pritom neuviedol dátum kedy sa navrhovateľ podľa neho mal údajne dozvedieť o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom kto sa na jeho úkor obohatil. Navrhovateľ odmieta tvrdenia odporcu a zároveň poukazuje nato že tieto nie sú ničím podložené a teda odporca vznesenú námietku premlčania riadne neodôvodnil a nepodložil relevantnými dôkazmi pričom dôkazné bremeno v tomto prípade spočíva na jeho strane. Navrhovateľ zároveň prehlásil, že o tom kto sa na jeho úkor obohatil resp. že tým kto sa na jeho úkor obohatil odporca sa dozvedel od svojho právneho zástupcu, došlo k tomu po prvej porade dňa 19.12.2014 a zároveň udelil plnú moc na zastupovanie v predmetnej veci, pričom k podaniu návrhu došlo 16.2.2015. Navrhovateľ ma za preukázané, že si svoje právo uplatnil v dvojročnej subjektívnej dobe. Skorší dátum zistenia existencie bezdôvodného obohatenia navrhovateľom na strane odporcu nebol odporcom nijako preukázaný. Bolo by absurdné aby navrhovateľ platil niečo, čo vie, že je nezákonné, čo predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane príjemcu. To, že platil svedčí skôr o tom, že bol presvedčený o tom, že adresát ma nárok na plnenie, je nelogické platiť niekomu dobrovoľne bezdôvodné obohatenie. Dal do pozornosti súdu, že pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná (preukázaná) a nielen predpokladaná vedomosť. Okrem iného poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 27.3.2007 sp. zn. 33Odo/306/2005... podľa ktorého sa pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie neoprávnené získaného majetkového prospechu (teraz bezdôvodného obohatenia - poznámka autora) vyžaduje skutočná, a nielen predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, kto na jeho úkor získal majetkový prospech. Obdobný záver zaujal Najvyšší súd Českej republiky v rozsudkoch zo dňa 31.8.2000 sp.zn. 25Cdo 2581/98 a zo dňa 27.3.2003 sp.zn. 33Odo 766/2002 ako aj rozsudku z 25.4.2001 sp.zn. 33Cdo 3003/99. Z hľadiska posúdenia začiatku plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je teda rozhodujúci okamih, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Inak povedané pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná) a nielen predpokladaná vedomosť oprávneného. K tomu dochádza vtedy, keď oprávnený zisti také skutkové okolnosti, ktoré mu umožnia uplatniť právo žalobou na súde, ďalej rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 121/2009 zo dňa 23.2.2011 pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Pre záver dozvedieť sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto ho získal, je vždy rozhodujúce zistenie skutkového stavu v konkrétnom prípade, ďalej uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky III.US 413/2013-9 v ktorom Ústavný súd konštatuje pritom správne zdôraznil, že subjektívna premlčacia lehota podľa § 107 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov začína plynúť vtedy, keď sa oprávnený dozvedel o skutkových okolnostiach z ktorých možno vyvodiť, kto sa na jeho

-6- 4C/30/2015

úkor bezdôvodne obohatil a v akej výške. Okrem toho navrhovateľ poukázal aj nato, že súčasťou práva na spravodlivý proces je právna istota účastníkov ktorá znamená aj to, že súdy v identických prípadoch rozhodujú rovnako, uvedené vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.11.2014 sp.zn. 5ECdo/192/2014 ...aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. 4US/49/06, III.US 300/06). Podobne aj ESLP v rozsudku Beian proti Rumunsku konštatuje, že je v rozpore s princípom právnej istoty, ak súd v obchodných veciach rozhodne odlišne, pričom úlohou Najvyššieho súdu je usmerňovať takéto rozhodnutia. Vychádzajúc z faktu, že princípy právneho štátu si princípmi ústavnými a preto je súd (sudca) nimi viazaný, je jeho povinnosťou rešpektovať princíp právnej istoty a zabezpečiť jeho uplatnenie v rozhodovacej činnosti. Navrhovateľ bol odporcom uvedený do omylu a to predložením absolútne neplatnej zmluvy v časti úrokov a poplatku tak ako to vyplýva z návrhu na začatie konania, predmetnú zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov vzhľadom na chýbajúce údaje o výške ročnej percentuálnej miery nákladov a zároveň vzhľadom na rozpor požadovanej odplaty s dobrými mravmi a zákonom. Navrhovateľ zaplatil na účet odporcu podľa zmluvy sumu 717,00 eur, ktorá prevyšovala sumu ktorú nadobudol navrhovateľ od odporcu na základe poskytnutého spotrebiteľského úveru t. j. úver vo výške 398,33 eura. V rozsahu sumy 318,67 eura (rozdiel medzi poskytnutým finančným

plnením zo strany odporcu navrhovateľovi a sumou zaplatenou navrhovateľom odporcovi) tak došlo na strane odporcu k prospechu získanému bez právneho dôvodu.

V konaní pred súdom navrhovateľ zotrval na podanom návrhu, vyjadreniach.

Odporca neúčast' ospravedlnil, zotrval na vyjadrení, návrh navrhol zamietnuť.

Zistený stav súd právne uzatvára:

Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5

-7- 4C/30/2015

Občianskeho zákonníka).

Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa (§ 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa (§ 1 ods. 1 zákona číslo 258/2001 Z.z. zo 14. júna 2001 spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov).

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná (§ 4 ods. 1 zákona číslo 258/2001 Z.z. zo 14. júna 2001 spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov).

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad (§ 4 ods. 2, písm. a /až/ i zákona číslo 258/2001 Z.z. zo 14. júna 2001 spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov).

Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 5 zákona číslo 258/2001 Z.z. zo 14. júna 2001 spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov).

Zákonom - novelou č. 568/2007 Z.z. od 1.1. 2008 k zákonu o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. zavedený inštitút priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov.

-8- 4C/30/2015

Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, (§ 2 písm. a/ zákona číslo 258/2001 Z.z. zo 14. júna 2001 spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov).

Na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb (§ 2 písm. e/ zákona číslo 258/2001 Z. z. zo 14. júna 2001 spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov).

Na účely tohto zákona sa rozumie poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov (§ 2 písm. c bod 2/ zákona číslo 258/2001 Z.z. zo 14. júna 2001 spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov).

Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu (§ 456 Občianskeho zákonníka).

Súd s prihliadnutím na obsah spisu - listinné dôkazy rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku. Návrhu navrhovateľa vyhovel a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 318,67 eura (717,00 - 398,33 = 318,67) s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne z dlžnej sumy

od 16.2.2015 do zaplata, pričom tento stav čo do výšky sumy nie je sporný, táto predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia, ktorú odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi. V konaní bolo preukázané, že medzi sporovými stranami bola uzavretá zmluva o úvere č. 4281231 z 9.10. 2006, ktorú súd považuje za spotrebiteľskú a na základe tejto odporca poskytol spotrebiteľský úver navrhovateľovi vo výške 12 000,- Sk/398,33 eura, v zmluve bola dohodnutá odplata za spotrebiteľský úver vo výške 9 600,-Sk/318,67 eura v desiatich mesačných splátkach po 2 160,-Sk/71,70 eura. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem toho, že je písaná malým písmom neobsahuje náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch § 4 ods. 2 písm. g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a podľa § 4 ods. 4 citovaného ustanovenia od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

V konaní bolo jednoznačne preukázané, že navrhovateľ vykonal plnenie pre odporcu v rozsahu 717,00 eur a toto potvrdzujú listiny vydané odporcom označené ako splátky a pokuty č. zmluvy 4281231. V súlade s citovanou právnou kvalifikáciou vyplýva, že pre nedostatok (neuvedenie) ročnej percentuálnej miery nákladov mal odporca nárok len na vrátenie ním poskytnutej sumy - spotrebiteľského úveru vo výške 398,33 eur, nemal tak nárok na žiadne úroky a poplatky v zmluve označené ako odplata (9 600-Sk/318,67 eura). Navrhovateľ o tom, že na jeho úkor sa odporca obohatil dozvedel od svojho právneho zástupcu po prvej porade po preštudovaní zmluvy dňa 19.12.2014 kedy zároveň tomu udelil plnú moc na podanie návrhu na začatie konania a samotný návrh bol doručený súdu 16.2.2015, podaným návrhom zo dňa 8.2.2015 sa navrhovateľ domáha vydania bezdôvodného obohatenia. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka - právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, ďalej § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka podľa ktorého najneskôr sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. V konaní bolo

-9- 4C/30/2015

preukázané, že navrhovateľ o vzniku bezdôvodného obohatenia sa dozvedel 19.2. 2015 (po prvej porade s advokátom spôsobom ako je vyššie uvedené). Titulom podaného návrhu sa navrhovateľ oprávnene domáha vydania bezdôvodného obohatenia, v jeho prípade subjektívna dvojročná premlčacia doba v zmysle citovaného ustanovenia (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) neuplynula. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe podľa už citovaného ustanovenia (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka) dopĺňa, že odporca ako nebankový subjekt pôsobiaci na finančnom trhu musel vedieť, že neuvedenie údajov o ročnej percentuálnej miery nákladov má za následok, že tento sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Odporca ktorý pôsobí na finančnom trhu musel o týchto skutočnostiach vedieť, prinajmenšom s nimi musel byť uzrozmenný a toto svedčí, že zo strany odporcu ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, ktoré sa premlčuje v 10 ročnej premlčacej dobe (§107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V tomto súd zároveň poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 6.3. 2013, sp. zn. 3Co//41/2012-151 odvolací súd však nad rámec uvedeného odôvodnenia o včasnosti podania žaloby poukazuje aj na formu zavinenia vzniku bezdôvodného obohatenia, ktorá priamo súvisí s otázkou premlčania. V tejto súvislosti je právne významné to, že rešpektovanie princípu „ignorata iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.1.2013, sp. zn. 6NCdo/9/2012). Je dôvodne preto predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením výšky úrokov z úveru a poplatkov priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j. že veriteľ (žalovaný) nebude môcť od dlžníka (žalobkyne) žiadať úrok z úveru a i iné poplatky a pre prípad, že tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozmenný (dolus indirectus, tzv. nepriamy úmysel). Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počíta s desaťročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počíta odo dňa, keď k nemu došlo (§107 ods. 2 OZ). Predmetná zmluva bola uzavretá 9.10.2006 to znamená po viac ako 5 rokoch podnikania v oblasti poskytovania úverov, kedy po celý čas platila zákonná nevyvrátiteľná fikcia bezúročnosti a bez poplatkovosti poskytnutých úverov prípadne absencie RPMN. To, že dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov je nevyhnutné hodnotiť ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu bolo

potvrdené aj rozhodnutiami Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp.zn. 12C 203/2014, 12C 116/2014, ďalej rôznymi senátmi Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co 84/2011, 3Co 178/2013, 3Co 89/2011. Uvedené potvrdil aj Krajský súd v Žiline sp.zn. 9Co 648/2013 keď uvádza: navyiac súd poukázal nato, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú zo strany veriteľa ako podnikajúceho subjektu predkladané dlžníkom vedome, preto keď napokon dôjde k právnomu hodnoteniu, že došlo k bezdôvodnému obohateniu veriteľa, plnením dlžníka, ide zo strany veriteľa o úmyselne získané bezdôvodné obohatenie, na ktoré sa viaže výhradne objektívna 10 ročná premičacia doba, ktorá v čase podania návrhu neuplynulá ..., Krajský súd v Žiline sp.zn. 9Co 158/2015 v rozhodnutí zo dňa 26.3.2015 - ... je nepochybné, že ide o bezdôvodné obohatenie získané úmyselne, nakoľko odporca je nebankovým subjektom pôsobiacim na finančnom trhu v Slovenskej republike, ako taký je si vedomý toho, aké právne predpisy regulujú jeho činnosť a neuvedenie RPMN do zmluvy o predmetnom spotrebiteľskom úvere, je nepochybné úmyselným porušením zákona, čo spôsobuje záver, že taktiež bezdôvodné obohatenie ktoré takýmto spôsobom vzniklo je bezdôvodným obohatením získaným úmyselne. To znamená, že v predmetnom vzťahu účastníkov tohto konania je potrebné aplikovať objektívnu 10 ročnú premičaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka.

Odporca nijakým spôsobom nepreukázal že od momentu keď sa navrhovateľ dozvedel o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom kto sa na jeho úkor obohatil, do momentu podania návrhu na začatie konania v predmetnej veci márne uplynulá dvojiročná subjektívna lehota. Odporca konštatuje, že nárok navrhovateľa je premičaný v subjektívnej aj objektívnej lehote pričom nijako nezodôvodňuje na základe akých skutočností má preukázané, že od doby kedy sa navrhovateľ dozvedel o tom kto sa

-10- 4C/30/2015

na jeho úkor obohatil do doby uplatnenia si jeho práva na súde uplynulá subjektívna lehota 2 rokov. Odporca pritom neuviedol dátum kedy sa navrhovateľ podľa neho mal údajne dozvedieť o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom kto sa na jeho úkor obohatil. Navrhovateľ odmietol tvrdenia odporcu a zároveň poukázal nato že tieto nie sú ničím podložené a teda odporca vznesenú námietku premičania riadne neodôvodnil a nepodložil relevantnými dôkazmi pričom dôkazné bremeno v tomto prípade spočíva na jeho strane. Navrhovateľ zároveň prehlásil, že o tom kto sa na jeho úkor obohatil resp. že tým, že sa na jeho úkor obohatil odporca sa dozvedel od svojho právneho zástupcu, došlo k tomu po prvej porade dňa 19.12.2014 a zároveň udelil plnú moc na zastupovanie v predmetnej veci, pričom k podaniu návrhu došlo 16.2.2015. Súd sa stotožňuje, že navrhovateľ si svoje právo uplatnil v dvojiročnej subjektívnej dobe. Skorší dátum zistenia existencie bezdôvodného obohatenia navrhovateľom na strane odporcu nebol odporcom nijako preukázaný. Bolo by absurdné aby navrhovateľ platil niečo, čo vie, že je nezákonné, čo predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane príjemcu. To, že platil svedčí skôr o tom, že bol presvedčený o tom, že adresát má nárok na plnenie, je nelogické platiť niekomu dobrovoľne bezdôvodné obohatenie. Súd sa stotožnil s názorom navrhovateľa, že pre začiatok plynutia subjektívnej premičacej doby sa vyžaduje skutočná (preukázaná) a nielen predpokladaná vedomosť, tento okrem iného poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 27.3.2007 sp. zn. 33Odo/306/2005... podľa ktorého sa pre začiatok plynutia subjektívnej premičacej doby na uplatnenie práva na vydanie neoprávnene získaného majetkového prospechu (teraz bezdôvodného obohatenia - poznámka autora) vyžaduje skutočná, a nielen predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, kto na jeho úkor získal majetkový prospech. Obdobný záver zaujal Najvyšší súd Českej republiky v rozsudkoch zo dňa 31.8.2000 sp.zn. 25Cdo 2581/98 a zo dňa 27.3.2003 sp.zn. 33Odo 766/2002 ako aj rozsudku z 25.4.2001 sp.zn. 33Cdo 3003/99. Z hľadiska posúdenia začiatku plynutia dvojiročnej subjektívnej premičacej doby podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je teda rozhodujúci okamih, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Inak povedané pre začiatok plynutia subjektívnej premičacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná) a nielen predpokladaná vedomosť oprávneného. K tomu dochádza vtedy, keď oprávnený zistí také skutkové okolnosti, ktoré mu umožnia uplatniť právo žalobou na súde, ďalej rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 121/2009 zo dňa 23.2.2011 pre začiatok plynutia subjektívnej premičacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Pre záver dozvedieť sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto ho získal, je vždy rozhodujúce zistenie skutkového stavu v konkrétnom prípade, ďalej uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky III.US 413/2013-9 v ktorom Ústavný súd konštatuje pritom správne zdôraznil, že subjektívna premičacia lehota podľa

§ 107 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov začína plynúť vtedy, keď sa oprávnený dozvedel o skutkových okolnostiach z ktorých možno vyvodíť, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a v akej výške. Okrem toho navrhovateľ poukázal aj nato, že súčasťou práva na spravodlivý proces je právna istota účastníkov ktorá znamená aj to, že súde v identických prípadoch rozhodujú rovnako, uvedené vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.11.2014 sp.zn. 5ECdo/192/2014 ...aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. 4US/49/06, III.US 300/06). Podobne aj ESLP v rozsudku Beian proti Rumunsku konštatuje, že je v rozpore s princípom právnej istoty, ak súd v obchodných veciach rozhodne odlišne, pričom úlohou Najvyššieho súdu je usmerňovať takéto rozhodnutia. Vychádzajúc z faktu, že princípy právneho štátu si princípmi ústavnými a preto je súd (sudca) nimi viazaný, je jeho povinnosťou rešpektovať princíp právnej istoty a zabezpečiť jeho uplatnenie v rozhodovacej činnosti.

Navrhovateľovi ku dňu 9.10.2006 bola poskytnutá suma 398,33 eura, čo vyplýva z potvrdenia splátky a pokuty o odfinancovaní finančných prostriedkov navrhovateľa pre odporcu, navrhovateľ
-11- 4C/30/2015

tieto prostriedky vrátil odporcovi 12.1. 2007 (v sume 717,00 eur, 717,00 - 398,33 = 318,67 eura), kedy sa tento na úkor navrhovateľa bezdôvodne obohatil. Vychádzajúc z toho súd nepovažuje nárok navrhovateľa za premlčaný pretože neuplynula subjektívna tak ani objektívna premlčacia doba (návrh podaný 16.2. 2015, navrhovateľ sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení 19.12.2014). Z vyjadrenia sporových strán nevyplývajú skutočnosti, podľa ktorých by návrh bol nedôvodný, súd toto zobral na zreteľ, rozhodol ako je vyššie uvedené, pretože bolo preukázané, že odporca sa týmto postupom v konaní predmetného právneho úkonu (zmluvy o úvere) bezdôvodne obohatil a toto musí vydať, bez ohľadu na ním namietanú skutočnosť, pretože predložené listinné dôkazy potvrdzujú oprávnenosť nároku navrhovateľa.

Preto vo veci bolo potrebné rozhodnúť ako je vyššie uvedené.

Okrem toho v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd priznal navrhovateľovi z priznanej sumy 318,67 eura úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 16.2. 2016 (od podania návrhu) do zaplatenia, určenej v § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení platnom v čase začatia omeškania spôsobom ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. O náhrade trov konania účastníka sa však rozhoduje len na návrh v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p., preto vyslovil, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania na účet jej právneho zástupcu vo výške 99,52 eura, ktoré pozostávajú z trov právnej pomoci podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, z tarifnej hodnoty - 318,67 eura, za jeden úkon právnej služby 24,90 eura (§ 10 ods. 1 AT), režijný paušál za rok 2014 -8,04 eura, 2015 - 8,39 eura, rok 2016 - 8,58 eura, pri vykonaných úkonoch - prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom (§13a ods. 1, písm. a/citovanej vyhlášky) - 24,90 eura, paušál 8,04 eura, podanie návrhu (§13a ods. 1, písm. b/citovanej vyhlášky) - 24,90 eura, režijný paušál 8,39 eura, vyjadrenie navrhovateľa z 16.7. 2015 (§13a ods. 1 písm. c/citovanej vyhlášky) - 24,90 eura, paušál 8,39 eura. Odmena advokáta spolu bez DPH - 99,52 eura.

Navrhovateľ je od platenia súdneho poplatku osobne oslobodený podľa zákona č. 71/1992 Zb., o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov § 4 od. 2, písm. za/. Na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu súd uložil povinnosť odporcovi zaplatiť súdny poplatok vo výške 19,00 eura (súdny poplatok podľa položky č.1, písm. a/sadzovníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb.), na účet Okresného súdu Svidník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Svidník, Sovietskych hrdinov 200/35, 089 01 Svidník na Krajský súd Prešov a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

-12- 4C/30/2015

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.